پهلاج پچن مالا ۱۰

ليکڪ ڪوي پهلاجرام صاحب

قيمت ٠-٣-٠

ايل. ڀڳوانداس بوڪسيلرس

ازدڪ چرڙي گهٽي حيدرآباد سنڌ.

اوم

(سري اوسنگواڻ نمهه)

(ڀهلاج ڀڄن مالا نمبر ١٠)

رچيندڙ- ڪوڙاراج سوامي ڀهلاج رام ڀهلاج ڀڳتي-
ڇپيندڙ- آشرم ڀهلاج نوري حيدرآباد سنڌ.

(ڀڄن راڳ آسا ١)

(مندوڌري جو راوڻ کي سمجهائڻ)

ٽل- عقل ٻڌا راوڻا تو ري چاڙهي ويلا وڃايا

هاڻي مٽي تي موت آئي- سيتا سمان سمايا

١- هڪڙو ڪروڌ تو کي ڪيان جي خاطر- چاڙهي ويد پڙهايا

پڙهي ان پرجهڻ سڪي ان سوجهڻ- چاڙهي ويد لڪايا

٢- ٻيو اوسعا سڀن سڪو اسعا- چاڳرت کي ٻي جلايا

اريا م ٻي ڪڻ تو ٻن اون- موهه محبت هٿ مايا

٣- ٽيون عمر جا ٽيئي ويلا- ڪالمت م تو ڪڍوايا

چوٿين ٻولن سعا آڻي- ڪٽنبي قتل ڪرايا

٤- ڪوڌ وشش ٻيو سوڻڪا جا ڪن ٩ اڪ ڌ ڪپايا

هنومان ٽيون لنڪا ساڙي- انگد ٻي اڪر آڻايا

٥- چاڙهي رام ڏنا وجهه تو کي- سمجهڻ نا سمجهايا

سڀئي وجهه ڀهلاج وڃائي- هاڻي موت موچايا

طرز- ڀڄن ٻڌا ٻاوري- اوڏي هورا جنم ڪڍرايا

(ڀڄن راڳ آسا ٢)

هندو مان جو ماتا سيتا سان ملڻ

ٽل- اس ڪر بس ڪر- مدهڌهي ملي- هاٿي ڏ ڀ ااهي ااهي
اڄهو رام آيو آيو اڄهو رام آيو

١- رام ملڻ لئه دلڙي اڌهڪي- مااڌي آهه مااڌي آهه
مون اي اوش منڌي اماڻي- آندي آهه آندي
هٿ ڪر هٿ ڪر کول کٽي- ٻاني ڏس ٻاني ٻاني
وکهو رام وااو وکهو رام وااو

٢- رام ملڻ جو جڏهن هي اماٻو- آندو آهه آندو آهه
دٻا ڪوي ڏي ڊ ر هن وهت هي واندو آهه واندو آهه
وڙ ڪر وڙ ڪر مدهڌها ملا- اماٻو ڏي ناهي ناهي
سکهو ٻهو ٻاٻو ٻاٻو سکهو ٻهو ٻاٻو

٣- هندومان اي لڳو سيتا جي ٻهون سان ٻهوت سان
حال حوال ڏااون ووني خهون سان خهون سان
ٻڙ ڪر ٻڙ ڪر- ماڳهه متان- اڄي رااوڻ ڪاهي ڪاهي
وجي سهس لاهيو لاهيو وجي سهس لاهيو

٤- مدهڌهون اي ٻهلاجه هي چوڙٻون- امااي ٿئي امااي ٿئي
رام ڪي چڻجانه سيتا ٻڌ ڙي ٻااهي ٿئي ٻااهي ٿئي
جهت ڪر جهت ڪر چڻبج رجي- ڏ ڀ ڀ اٻڌي لااي لااي
سکهو ڪوي سعاٻو سعاٻو سکهو ڪوي سعاٻو

طوز- رم جهم رم جهم اادر وا مست هرانين آئي

(پهرين راڳ آسا ٣)

ماتا سندا جو ايڪوٽ کي جوڙ

لل- مولکان پنڌ اٿو آئي ڀاڙي - ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
١- آجا چوڏهن سالن وارا- ڇڏا پير ا، ايڪوٽ پيارا
وري ڪنهن چڙهان هيءَ چاڙهي -
ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
٢- ڇيو ايڪوٽ اوو اهڙي- ماڻا ڪوم لکيو هوڪو لوڙي
اون سنس جي پڌي هل ساڙهي -
ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
٣- هڪ گرب اي پنت ا، روئي
ڪنهن ايڪوٽ چڙهندا اس جوئي
مٺڙي ڪومن واڙي آجاڙي
ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
٤- مسان داس جو دکڙو مڻاير- وري سال چوڏهن ان آمر
مڻان ڪالڌ هڻين نون ڪهاڙي -
ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
٥- ڪيو ايڪوٽ لکيا اوڙي -
لڏهن کان وڃ اون گنگا مٺڙو، اوڙي
ڪهن سهندا اس ڏک ڏهاڙي -
ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
٦- جلدي ايڪوٽ آخر آس- پالاج وشيء سوهاس
لڏهڙي ٻوليو آمدي ڀاڙي - ڏس ڏيو کٽي مٺڙا پير کٽي
طرز- منهنجي دل کا الزڪ شمشاد و آرمت گيا هائي آرمت گيا

(ڀڄن راڳ آسا ۴)

(سلوچنا جو ميگهنات جي پاڻ کان پڇڻ)
(۽ ميگهنات جي پاڻ جو سلوچنا کي جواب ڏيڻ)

ٽل- سمجهه ٻدا سلوچنا ٻاوري- پاويءَ موانکي پلاءِ
ٻڌهجو ڪهڙو ٻڌهجو ٻڌو- آهر آڏو آيو

۱- اُمو لنڪا جو شو شڪر کان- والهي مون ور ٻاءُ
ٻر ڏ ايا ۾ دکو ڏ ٻتي- ماٿهوء هٿان ماراءُ
۲- چوڏهن سال جتي جو رهندو- ڪام ا جنهنکي ڪمراءُ
چوڏهن سال ا اُن ورائي- هي مون شرط وجهاءُ
۳- ٻوهما وشنوءَ الدر ڪهڙو اي- منهنجي هٿان هاراءُ
رام بي منهنجي ٻوَ کان ٻمد کي- اشڪر منجهه لڪاءُ
۴- سر هڪڙي هند ڏڙ ٻئي هند لئي- همد لي او وت آءُ
منهنجي همد جي جو ڪر کان اَج- پاويءَ موانکي ماراءُ
۵- االد ٻهلاجه ڳجهيءَ ۾ ٻاڻي- رام کي وڃي راڄهاءُ
سر وٺي لي ستي سهاڳڻ- رام جو مچهاڻو راڙ
طرط- ٻڄن ٻدا ٻاورا ٿوري- هورا جنم گڏوايا

(ڀڄن راڳ ڀيروي ۵)

(راجا ڀرٿريءَ جو ٻرجا کي سمجهائڻ)

ٽل- جوڳي تو ٻلان مان وڃي- جوڳي تو ٻلان
ڪڏهن ۾ رهيا ڪمن ڪي- اَج ورب جا ڪٽا

۱- ٻنگلا ٻي ڏني ڏوکو- منهنجي دل کي ڏکائي ڇڏيو
منهنجي ڏسو سڄڻا مٺان- سڀس کي سنڀالي ڇڏيو
سموڙل ڏانر سڄ ٿي- مان ڳالهه ٿي ڇٽان
۲- سڀس سنڌري ماه- ڇوي راڻي جيءَ ايها ايها
مکو ڪوليءَ الد ر لين- ڪم ٻيا ڪيها ڪيها
راجا ٿئي خلق ۾ ڪيئن- خواري مان ڪٽان
۳- شيس ڏسو دل ۾ وري وسران وهاري ڇڏي
جگمت سندي جهوت پنهنجي ٻاڻ کي ٻاري ڇڏي
ريٽي ڏلا ڳور ۾ هي گناه مون ڳهٽا
۴- جن کي ٻهلاج الهي عزت ڪا آجان آجان
لن جي لاه جوالي چو جلائي مان رجان وجان
ٻوڳ ڇڏي جوڳي ٿي ڇيپندس ڇٽان
طرز- آئي ديوالي آئي ديوالي

(ڀڄن راڳ ڀيروي ٦)

ٽل- سڄڻ وڃانر سمهي ڪيڏين ڪهڙو ڏوه ڪيو
۱- ڪيڏين مولکي ٻيهل ڏيکاريو-
راس سڄي مان ساڃ سمهاريو
ٻوهه ٿلڻيءَ جو ٻيهل ٻڏايو- ڳهمرت آيو ڳهمي
۲- ٻهو ڏني مان ٻيهل ٻوڇايو- ٻوه ٿلڻيءَ جو ٻاسو ورايو
ٻهمر مولکي ٻاويءَ ٻلايو- ڪار ڪمر جڳن ڪمي
۳- آس آيا ا. ا. اک. ا. اکهاڙيم- اولي آيا لڳي ڪمين لهاريم
رڳو ٻالو ٿي ٻهمر ٻاڙيم- ار ا. امام امي

۴- هاڻي ڏوڪر ڏورڻ آيا - وڻ ٽڻ واهڻ وڙڻ آيا
ڀلاڄ لکيا الڳ اوڙڻ آيا - چانڊوڻ ڏسندس چمڪڻ
طرز - ساجن ڏيو لڳائي - الائي ڇو ڇاپي ڪري

(ڀڄن راڳ ڀيروي ۷)

(سيتان جو لڇمڻ کي جوڙ)

ٽل - هل اون ڏيري ڏيري ڏيار - منهنجا ڀڳوان ڪيا هن ڀير
١- لڇمڻ آهيان راجڪماري - سڪي ڪڏاريم عمر ساري
ڪومن مواسان ونل وهايو - ڪم ا ايندم ڪير
٢- ڀڳوان منهنجا ڀير چڙا هن - وري واٽ لي ڪيندا ڪدا هن
روئي ااڻي ڀيمت ۾ الهي - ڏکي سڪڪ آ سير
٣- مون ا ڪڪهندسان ڪٿي ڀرالي - رام ڪهو ڇو ان ۾ راهي
الاهي مواسان ماڻهن ايڏو - وڏو اجاڙ ويو
۴- ڀلي لڇمڻ بن ۾ ڇڏي وڃ - غمن ۾ اون موالڪي ڪڏي وڃ
اراڻ ڏيندس ڀلاڄ مان هڙڙي - دم ا لڳندي ڏيو
طرز - منهنجو ڀهل ڪٺي ويا ڏيار

(ڀڄن راڳ توڏي ۸)

ٽل - ڏاما ۾ سب ايندا ويندا - مگر اون ڪهن ڪي ايندي
سوڻي ڏيهن وار ڀما ڪيندا - مگر اون ڪهن ڪي ڪيندا ان
١- اوها ڳڏڙي ارهي اولا - اوها گرمي اوهي جهولا
ايندا هولي ڀما هولا - مگر اون ڪهن ڪي ايندي

٢- اوهي ڏيئا اوها ڏياري - اوها اولاد اوها ڪاري
ايندي شڪ واس شڪ واري - مڪو اون ڪين ڪي ايندي

٣- اوها ڪهارس اوها ٻارس - اوهي ٻادل اوها ٻارس
ايندي چنڊ راس ۽ چوڏس - مڪو اون ڪين ڪي ايندي

٤- اوائي جا اوهاري سان - سهاري جا سهاري سان
ايندا ٻهلاچ واري سان - مڪو اون ڪين ڪي ايندي

طرز- موني ڪاپره مالڪ ڪي - مداحمدي جا لهندو

(ٻيون راڳ آسا ٩)

(ٻيمشط جي راوط ڪان موڪلاڻي)

تل- هيندو منهنجي راوط لوسان رام رام
وڃي او ٻڌان رام جو مان غلام

١- جنهن جي چوط مان ٿري اهليا
ٻتر مان ٻڌي ديولا سڪ ٿيا
ٻالڪ ۾ سندس ٻاپ منجهي ويا
وڃي تو ولان مان اها شون شام

٢- جنهن جا چوط سي سالڀا الٿي
جتي لڌهڄي طاقت اهي ڪين لي
ڏرن ڏيان جنهن جو تا جوڳي جتي
جپيندس وڃي مان اي سي جام جام

٣- جنهن چوط ٻوار چتر ڪوٽ ڪيو
اڪار سان ڏسي مڪمن مارچ نمو

ڏري ڏيان ڏينهن رات شڪر ٻهو
جتي لنهنجو اچي ا، سکهنڊو ٻهار
٣- يوسف بي اوهي چون ڏيائي ٻهو
وکهون چاکڙ اون سو اماني ٻهو
جيون مڪتي پـهـلاجـ، پـائـي
وهي ٿـان آئـي هاڻ ولند س آرام
ٽارز - سهڻن کي منهنجو سدا آ سلام

• (ڀڄن راڳ آسا ١٠)

(ڀڳت ڪبير ۽ ٻيل جي ڪٿا)

ٽل - ٿر ٿر ٿر ٿر ٻهل جـوٿـي پـائـي -
او او لـون چـاڪيءَ گهر آئين
١- ٻهورين جنم ۾ چاڪيءَ اوکي - اڪ ۾ امڪ ڪري
اڪ چڏي ٻهڻي اوڙيءَ سان - ٻوه مورک، وآئين موري
آئي ڪهاڻو ٻهو ڪاهين - ٿر ٿر ٿر ٿر ....
٦- اي جنم ۾ چاڪيءَ لوکي - ٻاڃاري ٻالي
ڪهڏي ۾ ٻا ڪهڻان لنهنجي - ڪال هڻي، ڪالي
آئي اون هر ٻهو هلائين - ٿر ٿر ٿر ٿر ....
٣- ٽين جنم ۾ چاڪيءَ اوکي - وچهر ڪٽي وڏو
ٻيٽ اچي ٻهو ٻالي لنهنجو - سواس ا، رهنو سڏو
آئي لون ڳاهه ٻهو ڳاهين - ٿر ٿر ٿر ٿر ....
٣- هاڻي جنم ٻهلاج لي چراون - سمجهه، سچا ڪو لي
رام نام ان هتڙي هنڙي - ڪري ا، راڪر لي

اُهيءَ کي ڇوڙ، هو ڌياڻين - ڦر ڦر ڦر ڦر ....

طرز - گهور گهور گهور گهور گهورو گهٽا ڇانئي - او او ياد تيري آئي

(ڀڄن راڳ پهاڙي ١١)

(ڪاٽ ۽ کهاڙي جي ڳالهه)

ٽل - اسين ٻت ٻالڪيءَ جا آهيون -

او ڌرتي ماتا جو ٻوءِ لوهه ڪان ٻاڻ اڪايون

١- اسين ٻالڪيءَ لئي ٽيون سارا - هو جيلن ۾ آهن جاوا

ٻوءِ ڇاڇي وکن تا دعوا - تا اوڪان نياءُ ڪرايون

٢- آهيو ٻٽي مهنجا ٻچڙا - ٻر اوهين هو ڪچهه، ڪڇهه، ڪچڙا

هي سڌن مهنجا تڙ سچڙا - هلو شهر ۾ ٻاڻ ڇپايو

٣- جڏهن ٻاڻ ۾ پاڻ ٿيا سي - ٻوءِ وٻو جو ايڏا وڏاسي

هي ڪنهن ڪان گرهه ڪڍاسي - تا رب جون اڌيون وهايون

٤- ٻت ٽياڪڙ واڻو ايندو - آڇي ٽڪر اوهانجا ڪپيندو

سي هڻن جي ڳچيءَ ۾ ڳنڍي پوندو - ٿهن ميچ لئي اڳيڌايون ٻاهيون

٥- هن واڻي وانس وڃايو - اڇي واڻون وانڪي واڙهايو

ٻالڪ مون لئي اچتايو - ڪنهن ٻهنجو ٻاڻ ٻچايون

طرز - مان عاشق تنهنجو آهيان

(ڀڄن راڳ ڌناسري ١٢)

ٽل - متان ڪرين اعتبار - يارن لئي ۽ يارن لئي

١- اڄ ڪلهه جي آهي يار جا ياري - گهر کي ڦرائڻ اچن حواري

دشمن ٻڻجي ڌاڙ - يارن لئي ا، يارن لئي

٢- پتو پيا اٿم پريت پڄائي - ڪڏهن مرادون موزي آهي
آهي اڳ ۾ آزار - ٻارن ٿي ا، ٻارن ٿي
٣- زال پئي جو پتلو ناهي - سيون هٿي ٿئي ڌهڪي سڪائي
پوءِ ڪيئي پئي ٻار ٻارن ٿي ا، ٻارن ٿي
٤- سڪ ڳون جو پيت پڄائن - مفت ڪٽن ٿي ويڙا ڪاٽن
آهن پوءِ ٿي ٻار - ٻارن ٿي ا، ٻارن ٿي
٥- دنيا تي ٻهلا جه هي دوکو - ڌهڪي چڏي ڪر اون سو سوڪو
اڪري ٿي اروار - ٻارن ٿي ا، ٻارن ٿي
طرز - تدر ڪهو ڪو ٻار - ڪارن جو مرچارن

(پيجن راڳ پيلو ١٣)

(مائي ۽ مسافر جي ڳالهه)

ٿل - وات ويندي مون ڏٺو - هٿ هٿ آدا اسرار ڪي
پورسن چاڻي ڪٽي - چاڻيو ٿي وڏي چار ڪي
١- مون پڇو مائي مٺي ۾ - ٿو وڃائي ڇا چڏيو
ٿهن چهو روئي وڃايم - جواني حسن جي هار ڪي
٢- مدد اڻ مان اي سکهو - چاڻي گهراني گهر منجهان
شام چاڻيندي رتي ٿي - پڙ ۾ ٻالم ٻار ڪي
٣- مان چهو مائي ٿڌولي - او ڪٿي ٿان ڪين آهه
ڌهن چهو روئي آدا - سمجهن ا، ٿون جن سار ڪي
٤- حسن جواني سواس جو - هيرو وڃائي مون چڏيو
خاڪ ۾ ٿي خاڪ ويو - هاڻي ڪالوا ٿي ڪار

٥- هاڻ مون ٻالاڇ سمجهو-ني سڀا هيرا آام
لو ٻڌاني هار ٻاٻان- ساکي سوجهوار کي
ظرز- اَڄ لکهيندي وانڪ ويندي ٻار مارٻيندو راو

(ڀڄن راڳ ڀيلو ١٤)

(ماتا سيتان جو سري رامچندر کي چوڻ)

ال- جڏي اولي ولو بدراس- جڏي سڀ آس
سري رگهوراني- ٻوه مان چو ڪرٻان جداني

١- او ٻاڻ ڌاس کي توڙيو هو-؟ مواسان جيءَ کي جوڙيو هو
لو ٻاڻ سهي سڀ سور هي مواسان انڪ اپاني

٢- لو همڪ سان ٻڌي هتهالي کي- ڪيو قانم مدهجي االي کي
هن وانت دکي ٻوانڪ او مواسان ڪٿي ٻلاني

٣- او ٻاڻ هتين انت واٽي ڪيو-؟ ماري ڌن جي ڌ ٻاٽي ڪيو
ڌ ٻيهن وانت وهي مون سانڪ ٻڌي سڪ داني

٤- مان مالڪ لدهجو ڌ ٻان ڌ ٻان- هلي ٻن ر لدهجيٽهل ڪرٻان
چڏي لو راڄ ڪٿي ٻهلاڇ، وڃڻ جي واني

طرز- جب لمهن چلي اوداس لگا ڪر لمس

(ڀڄن راڳ آسا ١٥)

ال- من ماڳهن موورک آهي- سمجهو اا سمجهاني
ٻوه ٻيو ٻڇتاني- من ماڳهن موورک آهي

١- چار واد ٻڙهي اا ٻوجهو- من واوڻ جو اا سوجهو
ويدو لدڪا وڃاڻي - من ماڳهن موورک آهي

٢- سيتان هٿي سماڻي - ٻر من جي هاڻ وڪاڻي
هلي ليڪي کي ٻ لنگهائي - من ماڳهن موڪه آهي
٣- لب دان ڪيا دوراسا - ٻر مٽي ٻ من جي آسا
ٻيو در در لي ڏمڪائي - من ماڳهن موڪ آهي
٤- سڀئي ساري ڪيتان ارجن - ٻر مٽي ٻ من جي ڪرجن
ويلو ڏورن ڪان ڦرائي - من ماڳهن موڪ آهي
٥- ٻارو اي جهت ٻٽ سڙي لو - ٻر ٻالاڄ ٻ من موڪيٽو
ويٺو سڀ لي حڪم هلائي - من ماڳهن موڪ آهي
طرز - من ڪاهي گهبرائي

(ڀڄن راڳ آسا ١٦)

(راون جو سيتان وٽان ٻڌڻ)

ال - رام جو ڪهر مائي لڇمڻ ڪهر مائي ڏي جهولي • ه
١- سيتان درلي آيو سوالي - ڀکيا آڻي ڏي -
مائي ڀکيا آڻي ڏي
ساڌو آهيان سڌمت سچو مان - صاف سڄائي ڏي
٢- ڏهن ڏينهن جو بکيو آهيان - ٻيٽ اٽم روٽي -
مائي ٻيٽ اٽم روٽي
ٻکن جو مارئو بدن اگهاڙو - ناهي ڪا لانگوٽي
٣- ٻيو معذا ٻيا لگا ڪرڻا ام - جتي ٻ ٻيون ه -
مائي جتي ٻ ٻيون ه
ٻٽون ليا هن ٻيو ٻماري - گهاٽن گهمون ه

٤- ٻُڌُر ڪڏهن ٻُڌائي ڏي ٻَڪا- اُڀِس آ ٻُڌُن جي -
مائي اُڀِس آ ٻُڌُن جي
سيتان هوائُن سدا سهاڳڻ- دعا فقيرن جي
رام جو ڇُڻُر مائي اڇِڻ جو ڇُڻُر مائي ڏي ڇهرايو ۽
طور- سڏي دا *ڻُر لهري لالا دا ڇُڻُر دي دي مولاا.

(ڀڄن راڳ آسا ١٧)

(ڀرت جو گرو ءِ کي چوڻ)

ٿل- گرو متان گڏيو اي مولکي وهاوان وهاوين وهاوان
ايهو سبق ا، مولکي سيکاران سيکاران سيکاران سيکاران
١- ٻاٻو چڏي وڃو ڏاڏو چڏي ويو
رام لڇمڻ اي لڙ کان لڏي ويو
هوڪو هن کي داورن سڏي واو
متان مون کي ٻهاوان ٻهاوين ٻهاوان
٢- داورنو لشي سان سيڌو سڙي او
واڄ اهي سان ڪورت ڪڙهي ٿو
اڏي وڏي سان ويلو لڙي ٿو
چو ٿو اوهي ڏيکاوين ڏيکاوان ڏيکاوان
٣- گرو جڏي مان گڏيو کي ٻاٻان
اهي ۽ متان فرض ڀلاڻان
رام متان متان هٿڙو هلاڻان
تهن ڏن کي چوا ڏڪاران ڏڪاران ڏڪاران

٤- رام درس جدي اميرت ڏيندو
لهنديءَ پڄندي سان ٻاپ ۽ آڻيندو
راج ڪندو جڏي ٻالڪي ايندو
جيءَ ٻهلاجي جئارين جئارين جئارين

طرز- ڏٺي شل: ديسي پرديسي ملائين

(ڀڄن راڳ آسا ١٨)

ٽُل- ٻلي سو ڏني مان سمائي وڃان
مگر ڪوڙ کي ٿا ڪمائي وڃان
هندو ڌرم جو وڻ جمائي وڃان
۽ اهين کي ايڪي اماڻي وڃان

١- اُها ساڻ مون ساڻ چوٽي هجي
لڳن لي وطن جي لاڳوڻي هجي
وڳن ۾ ۽ وهڙن جي روڻي هجي
الين ڪنڌ ٻلي مان ڪپائي وڃان

٢- جسم لي جڻيو لي ٻال هجي
مٿي لي الڪ خوب لال هجي
کهڙ اڻ ٻلي ساڻ ڌال هجي
الين حون ٻهڻجو وهائي وڃان

٣- حفيقت جو اڻو حقيقت هجي
هندو ڌرم جو جيءَ ۾ جست سست هجي
ڪڏڪا جل جو اشڏان شرنت هجي
الين سو سوري لي چڙهائي وڃان

٤- پرهڻ لاءِ پوئي ۽ گهڻا هجي
جنهن لاءِ سري رام سهتان هجي
حفظ پرهلاچ، اميرو ۽ ستان هجي ه
مري اي هندو مان جواني وڃان
طرز- مهري ماتي پڻ بدنا لڳائي ٻما

(پچن راڳ آسا ١٩)

(پرڏري جو وڪرماجيت کي چوڻ)

ٽل- جهول جهلي اَچ جوڳي آيو- دانا ڏهندهي دعا،
وڀرا وڪرمان
ان جو دانا ڏن جو دانا- سمنس وڏو ڏون سچار
وڀرا وڪرمان
١- ٻڌش بدبون بدچال جون- پاڻو بخشڻهار وڀرا وڪرمان
دوش ڏوپر نردوش ٿي مان معافي ڏي مڻار
وڀرا وڪرمان
٢- پيءُ پراپر پاڻ آهين اون جاڻڻ ۽ مون ٿي پار
پاڻو پورتوري
دوش ڪهڻين جو ڪرڻ ڪر آهي ڪرم لکيو ڪرتار
پاڻو پورتوري
٣- ڪرم لکيو ڪجهه، ڪرڻ آهي ڪام هيو ۽ ڏهاو
وڀرا وڪرمان
جنهن پلاءِ پاڻ اوڪان ڏيڻي پڪلا بهاو- وڀرا وڪرمان

٤- ڇڏي ڀلائي ڀاءُ - اڳوڻا وڃي ڪر ويچار ڀاڻو ڀرٽري
لاهي ڀورائي ٻڌن ٿان رلج وڃي ۽ سنڀاو - ڀاڻو ڀرٽري
٥- راڄ وڃي ڪر وڃو ھاڻي - ملڪ جو ٿيءُ مهندار
وڏو وڪرمان
٦- سمس آهين ڀسهلاڄ، سچو تون
صبر جو سهنگاو - وڏا وڪرمان
طرز- مٺوا ٻدگلا

Printed by Karamchand Nebhraj Dewani at the
Chandan Electric Printing Press, Market, Hyd. Sind.
and published by
Bhagwandas Totaram Makhija, for L. Bhagwandas
Bookseller, Chodki Bazar, Hyderabad Sind.

(ڀڄن راڳ ڀاڙي)

ٽل - ماءُ ڀڄن ڀاٽن جي آهين
ٻوه ڀارت مالا جو. وٿين ٻهر وهائين

١- هڪ هندو مسلم ڀيا اٿئي
۽ خالصا گروه جا ٽيان ٽٽي
اڇوت ڪرستان ڀڄان لٿي
ڳي ڀڄن مان سڪ، ا، ٻرائين

٢- وڏهي ڀڄڻي ڀاڳ ۾ ڀيڙا- جن ڏهر
مواسان هي ڪپڙا- ڪن مولڪي لا
نڪڙا نڪڙا- ڪر قياس لڏڪي اٿهي

٣- مڌهڌجي هندو زبان ڪپائين
تا هندو ڀٽي ڪان لٽائين
تا ڀٺهڌجا ڌرم مٽائين- پيا ڪوڙ ڪپت ۾ ڪاٽي

٤- اسا مومن ڪين مڃالو
ڪٽي همت ۾ خنجر ۽ ڀالو
وٽي لڏڪي رت جو پيالو- ويدا خون جو واڙ وهائي

٥- نئون خالصا آهيا ڪين تا-
وٽ رام ڪرشن جو ويدن لا
ڦٽي ڀاڳ ۾ مولڪي لٽن تا- ڪير ڪلفت اها ڪمائي

٢- چوڻون ٻهر اڇوت ٿٽي ويا
ٽمون ماڻ ڪان موڙ مٽي ويا
-ڄي سورا نهل سٽي ويا- ٻهو هرڪو ڀاڳ ڀڏا ڻي

٨- هن ڀت ڪرستان مانيلا
جن چڱي ڪي ڪهو چيلا
وڄهي رڄو واڇا ويلا- پهلاج واسا ڀگ، ڀاڻي
طوطا مان عاشق لڏهڄو آهيان

اسٽري ايڊيشن	٠-٨-٠
دروپدي ولاس	٠-٨-٠
هرگوبند ولاس	٠-١٢-٠
ٽوڙن جو سون ڀورڻ	١-٨-٠
ونڌوا	٢-٨-٠
پاپ پاڪيزگي	٢-٧-٠
گانڌي نهرو	٠-٨-٠
ويڙ ساورڪر	١-٤-٠
آزاد ڊائري	١-٠-٠
سوهاڳ جي پهرين رات	١-٠-٠
کهوٽ ڪنوار جو وهنڊر	١-٠-٠
سک ساگر	١-٠-٠
عمران ولاس	٠-١٠-
الڪرٽڪس ڦانڊو	١-٠-٠
سنڌي ٻولي جي تاريخ	١-٨-٠
گانڌي جيون وهنوار	١-٤-٠
راجا ڏاهر	١-٨-٠
جيون جو هار	١-٠-٠

ملڻ جو هنڌ.

ايل. ڀڳوانداس ايڪسيلرس

حيدرآباد سنڌ.

